

Draga Zemlja!

Se spomniš, ko si nas sprejela, ko si rekla, da nas boš hranila, varovala in prenočila? Ko so nam še bile dovolj preproste hiške iz blata, nekaj ovc in majhna njiva? Imeli smo tvoje potoke, da so nas hladili, in sonce, da nas je grelo. V tvojih gozdovih smo iskali zavetje, podrli in vzeli smo le toliko, kot smo potrebovali.

Potem smo postali pohlepni. Da bi nas opozorila, si nam poslala suše, požare in poplave. Pa se nismo spametovali.

Poskusila si z viharji, tornadi in potresi.

Pa smo postali še bolj grabežljivi.

Našli smo nafto in te prevrtali.

Odkrili smo rude in te spodkopali.

Posekali smo gozdove, umazali smo potoke.

Da bi lažje nadrobili kamen za svoje nove domove, smo odkrili dinamit. Ni dolgo trajalo, da smo puške usmerili drug v drugega.

Da bi si v hladnih zimah gredli nove domove, smo si izmislili jedrsko energijo. Pa smo naslednji trenutek že metali bombe v nekdanje sosede in prijatelje.

Več, ko si nam ponudila, več prepиров je nastalo in iz njih novih vojn.

Ustvarili smo neenakost po svetu. Na enem tvojem koncu se ljudje norčujejo iz hrane, na drugem pa umirajo od lakote.

Na eni strani se kopamo v pitni vodi, na drugi pa bi vse dali le za eno osvežilno kapljico.

Še danes ne vemo, kako ravnati s tabo, da te ne bi bolelo. Pa vendar bi ti radi pomagali, saj si naša zibel in naš grob, in, čeprav te zastrupljamo, te imamo radi. Oprosti.

Z ljubeznijo,

tvoji otroci.

Kraj čiste vode, oktober 2023

